

שיחת השבוע

הרב יוצא לאור על-ידי צעירי-אגודת-חב"ד - המרכז • עורך: מנחם ברוד • יו"ר: הרב יוסף-יצחק אהרונוב

ספרים

שולחן חג

מאת הרבי מליובאוויטש

בהוצאת צעירי-אגודת-חב"ד

בעקבות הצלחת הסדרה **שולחן שבת**, בת חמשת הכרכים, שבה אוצר של שיחות ורעיונות לפרשיות השבוע, מעובדים מתורתו של הרבי מליובאוויטש - הופיע עכשיו הספר **שולחן חג**. בספר מגוון שיחות לכל חג, לאורך השנה. למשל, על חנוכה יש כאן שלוש-עשרה שיחות, המאירות את עניינו של חנוכה מהיבטים רבים. השיחות הופיעו במקורן במדור 'שולחן שבת' ב**שיחת השבוע**. 352 עמ'. הפצה ראשית: **חיש**, טל' 03-9600770. ליחידים: **יודאיקה**, טל' 1-700-704120.

משנה תורה השלם

מאת הרמב"ם

בהוצאת חזק

י"ד ספרי 'משנה תורה' של הרמב"ם וכמו-כן ספר המצוות שלו - כולם באים כאן בכרך אחד. דברי הרמב"ם מוגשים בניקוד מלא, מתוך הקפדה על הגרסה המדויקת ביותר, עם מורה-השיעור ללימוד היומי. 1262 עמ'. טל' 08-8502771.

ספר הגור

מאת רבי נפתלי-הירץ טריוויש

בהוצאת מכון שם עולם

פירוש קדמון על פירוש רש"י על התורה, שהיה גנוז בכתבי-יד קרוב לחמש-מאות שנה. מעניין לגלות שרבים מכללי רש"י שבספר הזה מקבילים לכללים שעל-פיהם ביאר הרבי מליובאוויטש את פירוש רש"י. 208 עמ'. טל' 03-5701977.

זמני השבוע

ניו-יורק	טרויט	מיאמי	לוס-אנג'לס
4:23	4:56	5:15	4:33
5:23	5:57	6:09	5:30

כתובת המערכת: ת"ד 14 כפר-חב"ד 60840
טל' 972-72-2770100 • פקס 972-3-9606169
www.chabad.org.il • chabad@chabad.org.il
אין המערכת אחראית לתוכן המודעות ולכשרות

נא לשמור על קדושת הגיליון

להבין את העולם הפנימי

בעולם של ידע והבנה צריך ללמוד ולהבין גם את ענייני האמונה ולהתעמק בידיעת הבורא. זו הדרך היחידה להתמודד עם אתגרי דורנו

(ואחד הביטויים שלה - תנועת ההשכלה).

שתי החכמות הללו נתגלו זו לעומת זו. שכן רק על-ידי ההרחבה בחכמת התורה, היא תורת החסידות, אפשר להתמודד עם שפע החכמה שהציף את העולם. החסידות היא התרופה לחכמות החיצוניות, והיא גם מדריכה אותנו כיצד להשתמש בכל הישגי המדע בדרך הנכונה, כדי שישרתו את עבודת ה'. בלעדי החסידות היינו חשופים למתקפה עזה של חכמות העולם, וספק רב אם היה אפשר לצאת ממנה בשלום.

טעמו וראו

ואכן, רק לאחר ששולם מחיר יקר חדרה בקרב הורים ומחנכים ההכרה שאי-אפשר עוד להסתפק בדרך החינוך של הדורות הקודמים, כאשר אמרו לילד: "אסור וככה זה", אלא חייבים להסביר לו היטב את טעמים של דברים. כיום מושם דגש רב יותר על לימוד רציני של יסודות האמונה, והתוצאות ניכרות היטב.

ההיסטוריה של הדורות האחרונים מוכיחה הוכחה חד-משמעית, כי מי שזכו להבנה ולהשגה בתורת החסידות, הבינו מהי תורה ומהי מטרת המצוות, קיבלו מושג-מה על תפיסה נכונה של גדולת הבורא - אלה עמדו ביתר קלות מול פיתויי העולם מזה, ומול רדיפות וקשיים מזה.

אך כאמור, זה רק פן אחד. הצורך העיקרי בלימוד מעמיק של תורת החסידות הוא כהכנה לביאת המשיח. כשם שעל העולם הבא נאמר "אשרי מי שבא לכאן ותלמודו בידו", כך גם בזמן הגאולה, אשרי מי שיבוא אל המשיח ותלמודו, בפנימיות התורה, בידו. יהיה לו קל הרבה יותר להבין את תורתו של משיח, שעליה נאמר "תורה חדשה מאיתי תצא".

זכה דורנו שיש בו פריחה עצומה של התעניינות בתורת החסידות. יהודים מכל החוגים מגלים את האור המופלא הטמון בתורה זו. גם הופיעו ספרים המסבירים את מאמרי החסידות בדרך שכל אחד ואחד יכול להבין. עכשיו לא נותר אלא לטעום, ואז "טעמו וראו כי טוב ה'".

ב שבוע הקרוב יחול ט' בכסלו, יום הולדתו ויום הסתלקותו של רבי דובער מליובאוויטש, בנו וממלא-מקומו של בעל התניא, המכונה בפי החסידים 'אדמו"ר האמצעי'. אפינה אותו במיוחד ההרחבה העצומה של ביאורי החסידות שלו. דברים שמופיעים במאמריו של אביו בקיצור ובתמציתיות, זוכים אצלו להסבר נרחב ומעמיק ביותר. אמרו עליו, שאילו היו חותכים את אצבעו, לא היה ניגר ממנה דם אלא חסידות!

בחיינו של אדמו"ר האמצעי החלה להתגבש בצורה בולטת ביותר דרכה של חסידות חב"ד. לא די באמונה פנימית, לא די ברגש של התלהבות בעבודת ה', לא די בהתקשרות לצדיק - אלא כל אחד ואחד חייב ללמוד ולהבין את גדולת הבורא, ככתוב: "דע את אלוקי אביך (ועל-ידי כך) ועבדהו בלב שלם".

שתי חכמות

דגש זה על לימוד והבנה מעמיקה בדורות האלה דווקא, מתחייב מכמה וכמה סיבות:

האחת - הואיל ואנו מתקרבים לימות המשיח, שבהם "לא יהיה עסק כל העולם אלא לדעת את ה' בלבד, ולפיכך יהיו ישראל חכמים גדולים ויודעים דברים הסתומים" (כדברי הרמב"ם) - הרי ההכנה לזה היא על-ידי הרחבת הדעת בגדולת הבורא, ככל שידנו משגת.

השנייה - הואיל ובעולם יש הרחבה עצומה של חכמה וידע, אי-אפשר עוד להישאר ברמה של אמונה בלבד, אלא צריך להרחיב את הדעת גם בענייני האמונה ובידיעת הבורא.

דבר זה מבוסס על מה שכתוב בספר הזוהר, שבמאה השישית לאלף השישי יתגלו מעיינות החכמה העליונים ומבועי החכמה התחתונים. החכמה העליונה - זו חכמת התורה, החכמה התחתונה - היא חכמת העולם. ואכן, בתקופה הזאת חלו שתי מגמות מקבילות: מצד אחד נתגלתה תורת החסידות, שהביאה עמה גילויים מופלאים של החכמה העליונה, פנימיות התורה; ומצד שני, החלה ההתפתחות המדעית העצומה

הכוח ששומר על המחיצה

"גל עיניי ואביטה נפלאות מתורתך". ה'גל' רומז לפנימיות התורה, שהיא הנונת לאדם את ההכרה ש"אין עוד מלבדו", ושהאלוקות היא המציאות האמיתית של כל ההווה, וכך אין האדם מתרשם מענייני העולם ואינו מושפע מהם.

חובה לעסוק בחסידות

אנחנו עומדים עכשיו בסיומה של תקופת הגלות, כאשר הניצוצות האחרונים מתבררים. בדורות הראשונים היה אפשר לדחות את לימוד פנימיות התורה בטענה שזה עניין לצדיקים ולבעלי מדרגה גבוהה. אבל עכשיו, כשכבר יוצאים מ'חרן' ובאים אל הגאולה, חייבים לעסוק בפנימיות התורה, ועד שגם אנשים פשוטים יעסקו בה.

על-ידי פנימיות התורה ("גל עיניי") פועלים שהעולם כולו נעשה כלי לאלוקות, ועד לשלמות הגילוי שתהיה בביאת משיח צדקנו - "ונגלה כבוד ה' וראו כל בשר יחדיו כי פי ה' דיבר".

(תורת מנחם כרך א, עמ' 56)

כאשר עוסקים ב'עבודת הברורים' ומנסים לגאול את ניצוצות הקדושה הקיימים בדברים הגשמיים יש להבטיח שתישמר מחיצה שתמנע השפעה בלתי-רצויה מצד הדברים המתבררים. כשיהודי עוסק בדברים גשמיים, כמו אכילה, שתייה וכדומה, ובכך הוא מברר את הגוף והנפש הבהמית ואת ענייני העולם - עליו לשמור על הבדלה מענייני העולם, כדי שלא יושפע מהם. זה עניינו של ה'גל'.

גל מאבנים

את ה'גל' עשה יעקב אבינו מאבנים. כדי שהמחיצה תהיה איתנה וחזקה, עליה להיעשות מ'אבנים', המסמלות תקיפות ונחישות, שזה עניינה של קבלת-עול. השכל וההבנה אינם יכולים ליצור מחיצה איתנה דייה, מכיוון שהשכל האנושי עלול להתפתות לכל מיני סברות ונימוקים. רק קבלת-עול עומדת נגד כל ההשפעות האפשריות, ובכוחה ישמור האדם על עצמו מקבלת השפעות שליליות.

את הכוח לעשיית ה'גל' מקבלים מהמשמעות הפנימית של המילה הזאת, המרומזת בפסוק:

אשר עזב יעקב אבינו את לבן ויצא לשוב לארץ-ישראל, רדף לבן אחריו. פרשתנו מספרת כי בתחילה חשב לבן לפגוע ביעקב, אך לבסוף הם השלימו, ולאחר מכן "ויקחו אבנים ויעשו גל", ויעקב קרא לגל הזה "גל עד".

במובן הפשוט, רדיפת לבן אחר יעקב הייתה כדי להרע לו, וכך הוא דימה, אולם לאמיתו של דבר הייתה לרדיפה הזאת מטרה אחרת לגמרי. מובא בספרי חסידות שהרדיפה הזאת הייתה כדי שיעקב יברר כמה ניצוצות אלוקיים שנשארו אצל לבן ועדיין לא נתבררו על-ידי יעקב. לכן גרם הקב"ה ללבן לרדוף אחר יעקב, כדי שיעקב יוכל לגאול גם את הניצוצות האלה, ובכך לסיים את עבודתו.

להשפיע ולא להיות מושפע

אולם כדי שעבודת ברור הניצוצות תיעשה כראוי היה צורך בעשיית גל שמטרתו - "אני לא אעבור אליך" ו"אתה לא תעבור אליי". כלומר, הגל הזה בא להפריד בין יעקב ובין לבן ולשים גבול ברור ביניהם.

מן המעיין שינה | מאת הרב אליעזר ברוד

החלום משקף

"ויחלום והנה סולם מוצב ארצה" (בראשית כח, יב). על-ידי החלום אפשר להכיר את האדם, כי אין אדם רואה אלא מהרהורי ליבו. יעקב רואה בחלומו סולם ש"ראשו מגיע השמימה", ואחר-כך ש"ה' ניצב עליו". לעומתו, פרעה רואה בחלומו "שבע פרות יפות מראה".

(רבי מאיר מפרימישין)

החלום מסייע

"ויחלום והנה סולם מוצב ארצה וראשו מגיע השמימה" (בראשית כח, יב). עניינו של חלום הוא או דבר שאינו יכול להתרחש, או שקשה להגיע אליו, ובשעת החלום הכול יכול לקרות, וזה עוזר לחולם שהדבר יוכל אחר-כך להתקיים כשהוא ער. חלומו של צדיק הוא "סולם מוצב ארצה", המחבר את "השמימה" - רוחניות שברוחניות, עם "ארצה" - החומריות שבגשמיות.

(אדמו"ר הרי"צ מליובאוויטש)

הרבי ישן

"וייקץ יעקב משנתו" (בראשית כח, טז). כשאומרים 'החייט ישן' או 'הסנדלר ישן' - אין זה נכון, כי בעת שנתו אין האדם עוסק במלאכתו

אמרת השבוע

טובה לזולת

פעם אחת ביקר אדמו"ר ה'אמצעי' מליובאוויטש בעיר המויל, והתאכסן אצל החסיד הידוע ר' יצחק-אייזיק מהמויל. האברכים הצעירים בעיר החליטו לנצל את ההזדמנות והתלוננו לפני הרבי שר' יצחק אייזיק אינו מקדיש להם זמן והוא עסוק בתורתו ובעבודתו.

שאל הרבי את ר' יצחק-אייזיק מדוע אינו מקדיש זמן לאברכים הצעירים. השיב החסיד: "כשאין לי אפילו רגע אחד לעסוק עם עצמי, איך אוכל להתפנות ולעסוק עם אחרים?!"

נענה הרבי: "איזיל אייזיל, למד ממני. כשאני רואה שאיני מצליח לפעול על עצמי - אני משתדל לפחות לעשות טובה לזולת..."

ואז איננו חייט ולא סנדלר. אבל כשאומרים 'הרבי ישן' - הרי זה אמת, כי רבי, אף בשעת שנתו, רבי הוא.

(רבי יצחק מוורקה)

בקומך כבשכבך

מחבר השולחן-ערוך פותח את הסעיף הראשון בספרו במילים: "יתגבר כארי לעמוד בבוקר לעבודת בוראו". ומוסיף הרמ"א בהגהותיו: "ובשכבו על משכבו ידע לפני מי הוא שוכב". ולכאורה מה עניינה של הגהת הרמ"א לכאן, והלוא כאן מדובר על השכמת הבוקר? אלא שכשהולכים לישון כיהודי, קמים בבוקר כיהודי.

(עיטורי תורה)

גילויים בשינה

מי שעוסק בתורה בשקידה גדולה, או עוסק בעבודה שבלב ביגיעה עצומה, הנה בלילה, כאשר נשמתו עולה למעלה ושואבת לה חיים, מגלים לה חידושי תורה, בנגלה שבתורה או בפנימיות התורה, איש-איש כפי שקידת עבודתו במשך היום.

(היום-יום)

איש אלוקים

"זאת ראיתי במועדינו", מספר ר' יעקב מקידן, מחסידיו של האדמו"ר ה'אמצעי' מליובאוויטש (האדמו"ר השני לחסידות חב"ד), רבי דובער. ר' יעקב התלווה למסע של הרבי וסיפר את הדברים כהווייתם:

יומיים שהיתי עם האדמו"ר בעיר קריסלאווה. התארחנו בביתו של אחד מנכבדי החסידים, ר' ישעיה קריסלאוור, אם כי הוא עצמו לא שהה באותו זמן בבית.

בשעת ערב החל הרבי להשמיע מאמר חסידות לפני החסידים. אמירת המאמר התארכה, ובעלת-הבית הייתה עייפה. היא הראתה למשרתו של הרבי היכן עומד הסיר ובו ארוחתו של הרבי, כדי שיוכל לסעוד את ליבו אחרי שייסיים את דרשתו, והלכה אל החדר.

עם בוקר נכנסה האישה למטבח ופרצה בזעקות שבר. עמדתי בסמוך ומיהרתי אל המטבח, ושאלתי מה אירע. האישה ייבבה והתייפחה ואין בקושי הצלחתי להוציא מפיה כי ככל הנראה האכילה את הרבי מאכלי טרפה, חלילה!

האישה סיפרה כי אתמול, כאשר בדקה את העוף לאחר השחיטה, ראתה שיש 'שאלה' על העוף. החליטה האישה, שהואיל ובאותו יום אמור לבקר בביתם בעל אחוזה חשוב, לא-יהודי, תבשל בעבורו את העוף בסיר ישן, שאינו בשימוש אצלה, ואילו בעבור הרבי תבשל עוף אחר, חלק למהדרין.

אך לבסוף בעל האחוזה הגוי לא בא, וכך נשאר במטבח הסיר שבושל בעבורו. זה מה שגרם לטעות הנוראה. במקום לקחת את הסיר ובו הארוחה שבושלה בעבור הרבי, לקח המשרת את הסיר האחר.

בכיהה של האישה גבר והלך, והגיע לאוזני המשרת. כאשר שמע על מה היא בוכה, צחק ואמר: "היעלה על דעתך שהרבי ייכשל בדבר איסור? בואי וראי את הסיר". ואכן, נראה היה בבירור כי הרבי לא טעם כלל מהאוכל.

רוחה של האישה נרגעה מעט, והמשרת סיפר: "הרבי נטל את ידיו ובירך 'המוציא'. אחר-כך הביט פעם ופעמיים בתבשיל ואמר: 'אינני רוצה לאכול מזה'. ניסיתי להפציר בו שיאכל, כי במשך כל היום הכניס אל קרבו רק שתי כוסות תה, אולם הרבי אמר שלא יאכל וגם לי הורה שלא לאכול מזה.

"החזרתי אפוא את תכולת הצלחת אל הסיר, והנה את רואה שלא נגרע ממנו

מאומה. עכשיו גם התחורר לי מדוע הרבי לא אכל", סיים המשרת. דבר הסיפור נודע בין החסידים, ממשך ר' יעקב מקידן בסיפורו, וכשישב עם החסידים בצהריים הביעו לפניו כמה מהם את התפעלותם. הרבי חיך

טוב-לב ואמר: "אין כאן שום עניין של רוח-הקודש. בשעה שהרמתי את הכף נפלה בראשי מחשבה מדיני טרפות, ומזה הבנתי שעלי להימנע מלאכול את התבשיל..." המעשה השני אירע בלילה השני.

לקראת ערב יצא הרבי שוב אל החסידים ודרש לפניהם דברי חסידות עמוקים ונפלאים, שכמותם לא שמעו. גם זקני החסידים התקשו לחזור על ה'מאמר' בגלל עמקותו, והעידו כי דברים כאלה לא נשמעו אפילו אצל אביו, בעל התניא.

זמן-מה לאחר מכן בא משרתו של הרבי ולחש באוזניו, שאם רצוני לראות מחזה שלא אשכח לעולם, אבוא עמו. הוא הוביל אותי עד פתח חדרו של הרבי ואמר לי: "הבט". נבהלתי מאוד, כי פתאום ראיתי את הרבי עומד מולי באמצע החדר, פניו בוהרות כשלהבת-אש ועיניו פקוחות ומביטות בי.

רציתי לברוח, אך המשרת צחק וקרא: "אין לך מה לחשוש. כעת הרבי אינו שומע דבר ואינו רואה אותך כלל. הוא נמצא בעולמות עליונים, ורק גופו נמצא כאן". המשרת הוסיף כי הוא יודע זאת מניסיונו, שכן אין זו הפעם הראשונה שהוא רואה את הרבי במצב כזה.

הוספתי לעמוד קפוא על מקומי והבטתי במראה הנורא מהשעה עשר בערב ועד שלוש לפנות בוקר. ארזא החל המשרת לערוך את השולחן, והעיר שכל היום הרבי לא אכל.

כשסיים לערוך את השולחן ניגש אל מול הרבי ובידו קערה וספל מים, אך הרבי עדיין לא הגיב כלל. אחז המשרת בשרוולו ואמר: "ואיל-נא הרבי ליטול את ידיו", אולם הרבי פנה ממרכז החדר אל הקיר, והוסיף לעמוד כמקודם. כעת כבר לא יכולתי להביט במחזה, והלכתי נסער ונרגש.

בבוקר סיפר לי המשרת מה היה בהמשך: "עוד כשעה הוסיף הרבי לעמוד כך, ולפתע התעורר וניגש לאכול את סעודתו בשמחה רבה. פניו נהרו וקרנו כפי שלא ראיתי מעולם".

המשרת סיפר כי שאל את הרבי לפשר שמחתו הגדולה. ענה לו הרבי: "בכל פעם שאני דורש חסידות נגלה אליי אבי, אדמו"ר הזקן, באמצע המאמר, ומגלה לי סודות עמוקים הקשורים למאמר. היום זכיתי שאבי נגלה אליי כבר בתחילת הדיבור, ועמו באו גם רבו, המגיד ממזריטש, ואף הבעל-שם-טוב.

"כאשר סיימתי את אמירת הדרוש, הסתלקו הבעש"ט והמגיד ואבי נשאר, והוא אמר לי: 'הבעש"ט והמגיד שיבחו את דברי התורה שלך מאוד-מאוד, וביקשו שתוסיף לדרוש באותה דרך'.

"ומה שעמדתי באמצע החדר כל השעות האלה", המשיך הרבי, "כי אז חזרתי לפני אבי את המאמר, עם כל התוספות, כפי שגילה לי. הלוא תבין מדוע הנני שמח כל-יך".

לומדים גאולה | מאת מנחם ברוד

מלך על חמור

אחר שיעקב אבינו סיים את שליחותו בחרן שלח מלאכים אל עשיו אחיו וביקש להודיע לו (בראשית לב,ו): "זיהי לי שור וחמור". אומר על כך המדרש (בראשית-רבה פרשה עה,ו): "**חמור** – זה מלך המשיח, שנאמר עני ורוכב על חמור".

הרבי מליובאוויטש מסביר את פשר העניין (תורת מנחם כרך כא עמ' 210), על-פי המבואר בתורת החסידות: "יעקב שלח להודיע לעשיו שלאחר עבודתו עשרים שנה בבית לבן השלים את עבודתו בשלמות, ומצידו יכול להיות כבר 'יבוא יעקב שלם', יחד עם כללות העולם, באופן שיתקן חטא עץ הדעת להיות כמו שהיה קודם החטא, ובהוספה על זה. וזהו שאמר יעקב 'זיהי לי... חמור' – שמצידו ישנו כבר העניין של 'עני ורוכב על חמור'; אצלו כבר יש משיח".

רמז לענוה

הקשר בין משיח לחמור מובא גם בפסוק (זכריה ט,ט): "הנה מלךך יבוא לך... עני ורוכב על חמור, ועל עיר בן אתונות". בגמרא (סנהדרין צח,א) מסופר שמלך גוי ("שבור מלכא") אמר לשמואל: "אתם אומרים שהמשיח יבוא על חמור, אשלח לו סוס נאה שיש לי". הדברים נאמרו בלעג, וגם שמואל השיב לו בלגלוג: "וכי יש לך בן מאה צבעים?" (אגב, ככל הנראה מאכן נולדה התפיסה העממית שחמורו של משיח יהיה לבן, כי שמואל נקט בטיוי '**בן חמור** גונוני' [=בן מאה צבעים], ומישהו פירש שהחמור יהיה חיוור, היינו לבן...).

המפרשים מסבירים שהחמור רומז לענוה. כשאומרים שהמשיח ירכב על חמור, הכוונה שיהיה ענוותן. כך מפרש רש"י בפירושו לפסוק: "**עני** – ענוותן. **ורוכב על חמור** – מידת ענוה היא". כך כותב גם בעל 'מצודת דוד': "**הנה מלך** – זהו מלך המשיח... **עני** – יהיה מוכנע וירכב על חמור, או על עיר בן מאחת האתונות, והוא מידת ענוה".

עוד פירוש שאומרים המפרשים, שהחמור מסמל כלי תחבורה של רגיעה ומנוחה, לעומת הסוס שהוא סמל של מלחמה וקרב. לפי זה, ייעוד זה בדבר רכיבתו של משיח על החמור, הוא הקדמה לנאמר בפסוק שלאחר מכן, "והכתי רכב [=מרכבת מלחמה] מאפרים, וסוס מירושלים" – שלא תהיה אז מלחמה ולא יהיה צורך בסוסים ובמרכבות. וכך כותב הרד"ק: "**ורוכב על חמור** – להורות כי לא יצטרכו ישראל לסוסים ולרכב, לפיכך אמר אחריו: **הכתי רכב מאפרים וסוס מירושלים**".

תקיפות ופשטות

המהר"ל מפראג (גבורות ה' פרק כט) מסביר את המושג "רוכב על חמור" במובן של שליטה על החומריות. מעלתו של המשיח שהוא שולט על החומר ונבדל ממנו, ולכן הוא מכונה "רוכב על חמור". ובלשונו של המהר"ל: "שהוא רוכב על החומרי, מתנשא עליו ורוכב עליו, לפי שהוא נבדל מן החומר".

בספרי החסידות מוסבר, שהרכיבה על החמור מבטאת את ענוותנותו העצומה של המשיח. אמנם הוא "מלך" ("הנה **מלך** יבוא לך"), ומלכות פירושה רוממות והתנשאות על העם; ועם זה יהיה המשיח עניו בתכלית – "עני ורוכב על חמור". ידוע, שמבין כל בעלי-החיים החמור מסמל את הפשטות (ראה מהר"ל שם; ועוד). זה יהיה הדבר שיאפיין את המשיח: הוא יתנהג כמלך – בהתנשאות של מלכות, בתקיפות של מלך, בהדר שראוי למלך המשיח; ובה-בשעה תהיה בו ענוה ופשטות, כאחד העם.

אדמו"ר ה'צמח-צדק' היה אומר (ראה ספר המאמרים תרצ"ט עמ' 194) שמשיח-צדקנו יתענג במיוחד מהיהודים הפשוטים, בעלי מסירות-הנפש. כלומר, אף-על-פי שילמד תורה את כל העם, ובכלל זה את גדולי-הגדולים, וכולם ילמדו מפיו את 'תורתו של משיח', עם זה תהיה בו ענוה והתבטלות פנימית מופלאה, כדי להתייחס לאנשים פשוטים וללמוד גם עמם, על-פי רמתם ומידת הבנתם.

"הסולם של יעקב רומז לתפילה. מה עושים שם אפוא המלאכים? אלא המלאכים מפיחים רוחיחיים במילים שנאמרו בלי חיות, ומנקים את מילות התפילה המעורבות במחשבות זרות" (אדמו"ר הרי"צ מליובאוויטש)

פתגם חסידי

בגרמניה הקול התחיל

גלינסקי: לנשום נכון ולדבר נכון

לשנות מים

בעת האחרונה טיפל גלינסקי בפוסק מפורסם. "הייתה לו בעיה של צרידות. במהלך הטיפול התברר שהוא פשוט אינו מקפיד על שתייה. לפעמים הרטבת המיתרים פותרת את הבעיה", הוא מציין.

בשנים האחרונות החל לטפל גם במי שסובלים מגמגום או מדיבור מהיר. "אני תמיד מדגיש שאין מאה אחוז הצלחות. אני משתדל לתת את כל-כולי, לצד תביעה קשוחה שהמטופל יתמיד בטיפול ויבצע את המוטל עליו, והקב"ה עוזר", אומר גלינסקי.

מי שהצרידות אצלם נגרמה מיבלות, זה כבר מורכב יותר", הוא מסביר.

"באו אליי רבנים ומרצים שקולם הצטרד עד שלא יכלו לסיים שיעור או הרצאה", אומר גלינסקי. "התופעה קיימת גם אצל בחורים ואברכים שלומדים בקול רם, ובסוף היום נשארים חסרי קול. במקום לטפל בבעיה החיצונית השתלתי לרדת לשורשה. כל מטופל קיבל תרגילים על בסיס שבועי, עד פתרון הבעיה".

הרב חזר לדבר

באותו זמן, כשהוא עדיין בתחילת דרכו, הונחת עליו תיק כבד. "מתקשרת אליי רבנית ממונטריאל ומספרת שבעלה איבד את קולו. לדבריה, הם כבר הוציאו חצי מיליון דולר על טיפולים אצל מומחים – לשווא. סירבת. וכי אני אוכל להצליח במקום שבו רופאים בעלי שם עולמי נכשלו? הרבנית לא ויתרה והתקשרה שוב ושוב, עד שנכנעתי. הרב בא לישראל, וטיפלתי בו שלושה חודשים, מתוך סבלנות רבה. קולו של הרב חזר אליי, וכיום הוא מוסר שיעורים ללא קושי. אחרי המקרה הזה אמרתי לעצמי: אם הצלחתי בזה סימן שזו שליחות בעולם".

לדבריו, פגיעה בקול יכולה לקרות מפני סיבות רבות. "לפעמים הבעיה היא בנשימות לא-נכונות, בליחות, בצרבת ועוד. לפני כל טיפול אני שולח את המטופל לאבחנה מסודרת אצל רופא, ואז אני יכול להתחיל בעבודתי", מסביר גלינסקי.

ה היה ליל שבת שגרתי בבית-הכנסת בשיכון ה בניני-ברק. מנחם מענדל גלינסקי, נער בן תשע-עשרה, היה שליח-הציבור. בסיום התפילה ניגש אליו עורך-דין בכיר מאוד, ואמר לו: "אתה מבובז". באותו שבוע פנה עורך-הדין אל בית-ספר לחזנות ושילם מראש שכר-לימוד של שנה בעבור הבחור. כך, לצד לימודיו בישיבה, למד חזנות. "כמה חודשים לאחר מכן הפקתי תקליטור פרטי ובו קטעי חזנות שביצעתי", הוא מספר. "אחד מחבריי, שנוסע רבות בעולם, ביקש את התקליטור כדי להאזין לו בנסיעותיו".

חלפו כמה שנים ויום אחד קיבל גלינסקי שיחת טלפון מחברו. "החבר סיפר לי שהשמיע את הדיסק לרב קהילה בגרמניה, וזה החליט שאני מתאים לבית-הכנסת שלו. זמן קצר לאחר מכן טסתי לשם עם רעייתי, ושהינו שם שלוש שנים". עבודת החזנות העסיקה אותו בעיקר בשבתות, והוא חיפש עיסוק למשך ימי השבוע. הרב הציע לו ללמוד פיתוח קול. ולמשם בו החליט.

יבלות במיתרים

כיום מתגורר גלינסקי (34), בברקפלד שבמודיעין-עילית והוא קלינאי תקשורת. ככל הידוע הוא החרדי היחיד בישראל שעוסק בתחום. לפני ארבע שנים, זמן קצר לאחר שחזר מגרמניה, החל לקבל מטופלים. "בתחילה באו אליי חברים שסבלו מצרידות. אצל מקצתם הבעיה נבעה מצינון, אך היו

פינת ההלכה | מאת הרב יוסף גינזבורג, רב אזורי עומר

כפתור שניתק מבגד

שאלה: האם מותר לטלטל בשבת כפתור או קרט שניתק מן הבגד?

תשובה: כל דבר שאינו ראוי לשימוש המותר בשבת הוא 'מוקצה מחמת גופו', ואסור לגמרי בטלטול. לפי זה היה נראה שכפתור שניתק מבגד אף הוא 'מוקצה' ואסור בטלטול, אך למעשה אין זה כך.

הדין הוא שכל שבר כלי, שראוי להחזירו ולחברו למקומו – מותר בטלטול, כדין דלתות הארונות ('דלתות הכלים') שנתפרקו, שאף אסור להחזירן בשבת, לא נפקע מהן שם 'כלי' שהיה עליהן (כחלק מכלי קיים), הואיל והן ראויות להחזירן ולחברן לארון, כפי שפסקו אדמו"ר הזקן ועוד פוסקים. לכן מותר לטלטל לפי הצורך, ככל כלי של היתר – אפילו כדי שלא ייגנבו או יישברו, ואפילו כשאין ראויות לשום שימוש אחר, כמו שכתב ה'משנה ברורה'.

לפי זה, כפתור שנקרע מבגד מותר לגמרי בטלטול, כמו

ברכות וישועות

רבים נושעו מברכותיו הקדושות של הרבי מליובאוויטש.

גם כיום אפשר לעלות ולהשתטח על 'הציון' הקדוש של הרבי, ולשלוח מכתבים ל'ציון' לבקשת ברכה.

ohel chabad lubavitch, 226_20 Francis
Lewis Blvd. Cambria Heights, N.Y 11411
Tel: 1-718-723 4545, Fax: 1-718-723 4444
www.ohelchabad.org

שולחן שבת

לכל התורה בכרך אחד

שלוש שיחות לכל פרשה, מאוצר שיחותיו של הרבי מליובאוויטש

להזמנות: טל' 1-718-6041020